

خضوع و خشوع هنگام قرائت

خضوع و خشوع هنگام قرائت، از **مستحبات قرائت** قرآن است.

فهرست مندرجات

- [۱ - منظور از خضوع و خشوع](#)
- [۲ - حفظ خضوع تا پایان تلاوت](#)
- [۳ - روایت پیامبر در مورد خضوع](#)
- [۴ - پانویس](#)
- [۵ - منبع](#)

منظور از خضوع و خشوع

لبین و نرمی هرگاه در **قلب** حاصل شود، از آن جهت که باعث انکسار و افتقار و تنزل می‌شود «خضوع»، و از آن جهت که باعث **خوف** و **خشیت** و عمل می‌شود «خشوع» است.

حفظ خضوع تا پایان تلاوت

بعضی گفته‌اند **خضوع** به قلب است و خشوع به **اعضا (صدا و نگاه)**. شایسته است که قاری هنگام **تلاوت** با یاد **عظمت** و **جلال** خداوند و اهمیت **آیت الهی** در خود حالت خضوع و خشوع به وجود آورد و این حالت را تا پایان تلاوت **حفظ** کند. خضوع و خشوع از **مستحبات** قرائت قرآن است.

روایت پیامبر در مورد خضوع

پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌آلوه‌وسلم در این باره می‌فرماید:
«تا زمانی قرآن بخوانید که در تلاوت آن **قلوب** شما نرم می‌شود و در خود احساس خضوع می‌کنید؛ در غیر این صورت، **حق** تلاوت را ادا نکرده‌اید».
^[۱] سیوطی، عبد الرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹ - ۹۱۱ق، الاتقان فی علوم القرآن، ج ۱، ص ۳۷۱.

پانویس

- [↑] سیوطی، عبد الرحمن بن ابی بکر، ۸۴۹ - ۹۱۱ق، الاتقان فی علوم القرآن، ج ۱، ص ۳۷۱.

منبع

فرهنگنامه علوم قرآنی، برگرفته از مقاله «خضوع و خشوع هنگام قرائت».